

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 grudnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Stanley International Betting Ltd, Stanleybet Malta Ltd / Ministero dell’Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Sprawa C-375/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Artykuły 49 i 56 TFUE – Swoboda przedsiębiorczości i swoboda świadczenia usług – Gry losowe – Wyłączna koncesja na zarządzanie usługami zautomatyzowanej gry w lotto i prowadzenie innych gier liczbowych o stałych stawkach – Ograniczenie – Nadrzędne względy interesu ogólnego – Proporcjonalność

(2019/C 65/10)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stanley International Betting Ltd, Stanleybet Malta Ltd

Strona przeciwna: Ministero dell’Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

przy udziale: Lottomatica SpA, Lotoitalia Srl

Sentencja

- 1) Artykuły 49 i 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniom krajowym takim jak będące przedmiotem postępowania głównego, które przewidują w odniesieniu do koncesji na zarządzanie usługami zautomatyzowanej gry w lotto i prowadzenie innych gier liczbowych o stałych stawkach model koncesji na wyłączność, w odróżnieniu od innych gier, zakładów bukmacherskich i zakładów wzajemnych, do których zastosowanie znajduje model obejmujący wielu koncesjonariuszy, o ile sąd krajowy stwierdzi, że przepisy krajowe rzeczywiście realizują w sposób spójny i systematyczny uzasadnione cele zadeklarowane przez dane państwo członkowskie.
- 2) Artykuły 49 i 56 TFUE, a także zasady niedyskryminacji, przejrzystości i proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniom krajowym i wydanym w celu ich wykonania aktom prawnym, takim jak te będące przedmiotem postępowania głównego, przewidującym w odniesieniu do koncesji na zarządzanie usługami zautomatyzowanej gry w lotto i prowadzenie innych gier liczbowych o stałych stawkach wysoką podstawową wartość zamówienia, pod warunkiem że wartość ta została zdefiniowana w sposób jasny, precyzyjny i jednoznaczny oraz jest obiektywnie uzasadniona, czego zweryfikowanie należy do sądu krajowego.
- 3) Artykuły 49 i 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie postanowieniu takiemu jak to będące przedmiotem postępowania głównego, zawartemu w projekcie umowy koncesyjnej załączonym do dokumentacji przetargu, które przewiduje wygaśnięcie koncesji na zarządzanie usługami zautomatyzowanej gry w lotto i prowadzenie innych gier liczbowych o stałych stawkach:
 - w przypadku każdego przestępstwa, w związku z którym sprawa została poddana pod ocenę sądu i które instytucja zamawiająca, przez wzgląd na jego charakter, ciężar, sposób popełnienia i związek z przedmiotem koncesjonowanej działalności, uznaje za wykluczające wiarygodność, profesjonalizm oraz kwalifikację moralną koncesjonariusza,
 - lub w przypadku gdy koncesjonariusz narusza przepisy prawa w przedmiocie zwalczania gry niewłaściwej, niedozwolonej i nielegalnej, w szczególności kiedy osobiście lub za pośrednictwem kontrolowanych lub powiązanych, umiejscowionych gdziekolwiek, spółek oferuje inne gry, podobne do zautomatyzowanej gry w lotto i do innych gier liczbowych o stałych stawkach, bez posiadania do tego upoważnienia;

pod warunkiem że klauzule te są uzasadnione i okażą się proporcjonalne do założonego celu oraz zgodne z zasadą przejrzystości, czego sprawdzenie w świetle wskazówek zawartych w niniejszym wyroku należy do sądu krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 330 z 2.10.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 13 grudnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Verden – Niemcy) – Torsten Hein / Albert Holzkamm GmbH & Co.

(Sprawa C-385/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Organizacja czasu pracy – Dyrektywa 2003/88/WE – Prawo do corocznego płatnego urlopu – Artykuł 7 ust. 1 – Przepis państwa członkowskiego pozwalający na uwzględnienie w drodze układu zbiorowego okresów pracy w obniżonym wymiarze czasu pracy w celu obliczenia wynagrodzenia wypłacanego za coroczny urlop wypoczynkowy – Skutki w czasie wyroków dokonujących wykładni)

(2019/C 65/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Arbeitsgericht Verden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Torsten Hein

Strona pozwana: Albert Holzkamm GmbH & Co.

Sentencja

- 1) Wykładni art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy oraz art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwiają się przepisom krajowym, takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które w celu obliczenia wynagrodzenia za coroczny płatny urlop pozwalają ustalić w drodze układu zbiorowego pracy, że uwzględnia się zmniejszenie wynagrodzenia wynikające z istnienia w okresie rozliczeniowym dni, w których z powodu pracy w obniżonym wymiarze czasu pracy nie świadczy się faktycznie pracy, w wyniku czego pracownik otrzymuje za okres minimalnego corocznego urlopu, z którego korzysta zgodnie z art. 7 ust. 1, wynagrodzenie za czas urlopu niższe od zwykłego wynagrodzenia, które otrzymuje w okresach pracy. Do sądu odsyłającego należy dokonanie w jak najszerszym możliwym zakresie wykładni przepisów krajowych w świetle brzmienia i celu dyrektywy 2003/88, tak aby wynagrodzenie za czas urlopu wypłacane pracownikom z tytułu minimalnego wymiaru urlopu, o którym mowa w art. 7 ust. 1, nie było niższe od średniego zwykłego wynagrodzenia otrzymywanego przez nich w okresach rzeczywistej pracy.
- 2) Nie ma potrzeby ograniczania skutków niniejszego wyroku w czasie, a wykładni prawa Unii należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwia się ono temu, by sądy krajowe chroniły na podstawie prawa krajowego uzasadnione oczekiwania pracodawców co do utrzymania orzecznictwa najwyższych sądów krajowych, które potwierdziło zgodność z prawem postanowień układu zbiorowego pracy w budownictwie dotyczących płatnego urlopu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 318 z 25.9.2017.